

Sygn. akt II CSK 612/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

Protokolant Maryla Czajkowska

w sprawie z powództwa L. S.

przeciwko A. Spółce Akcyjnej w P.

o zapłatę,

na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 13 września 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 19 marca 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

**przekazuje skargę kasacyjną do rozpoznania w Izbie Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego.**

UZASADNIENIE

Powód L. S. zaskarżył skargą kasacyjną wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 marca 2018 r., oddalający w całości, na skutek apelacji pozwanej A. S.A. w P., powództwo o zapłatę na jego rzecz kwoty 49 500 zł, tytułem wynagrodzenia za korzystanie z wynalazku „[...]” (...). W skardze kasacyjnej, skierowanej do Izby Cywilnej Sądu Najwyższego, sformułowano zarzuty dotyczące naruszenia przepisów art. 22 ust. 1 i art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r., poz. 776, dalej – „p.w.p.”), art. 416 k.c., a także zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego. Dopuszczalność skargi kasacyjnej, w której wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczono kwotą 49 600 zł, skarżący uzasadnił wskazując na dolny próg dopuszczalności skargi kasacyjnej właściwy dla spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych (art. 398² § 1 k.p.c.) (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2016 r., III PZP 8/15, OSNP 2016, nr 9, poz. 113).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z treści pozwu, a także z pozostałego materiału sprawy wynikało, że powód domagał się zapłaty wynagrodzenia na podstawie art. 22 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 3 p.w.p. w związku z dokonaniem wynalazku w okresie zatrudnienia u pozwanej i korzystaniem z tego wynalazku przez pozwaną jako przedsiębiorcę uprawnionego do uzyskania patentu. Jako alternatywną podstawę prawną roszczenia powód wskazywał art. 416 k.c. W skardze kasacyjnej powód powołał się ponadto na art. 294 p.w.p., który odsyła do odpowiedniego stosowania w sprawach o roszczenia z tytułu wynagrodzenia za korzystanie wynalazków przepisów kodeksu postępowania cywilnego dotyczących postępowania w sprawach o roszczenia pracowników.

Zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jedn. tekst: Dz. U. z 2019 r., poz. 825) do właściwości Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego należą m.in. sprawy z zakresu prawa pracy, ubezpieczeń społecznych oraz sprawy o roszczenia twórców wynalazków

o wynagrodzenie. W konsekwencji, należało przekazać sprawę do rozpoznania w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aj

l.n